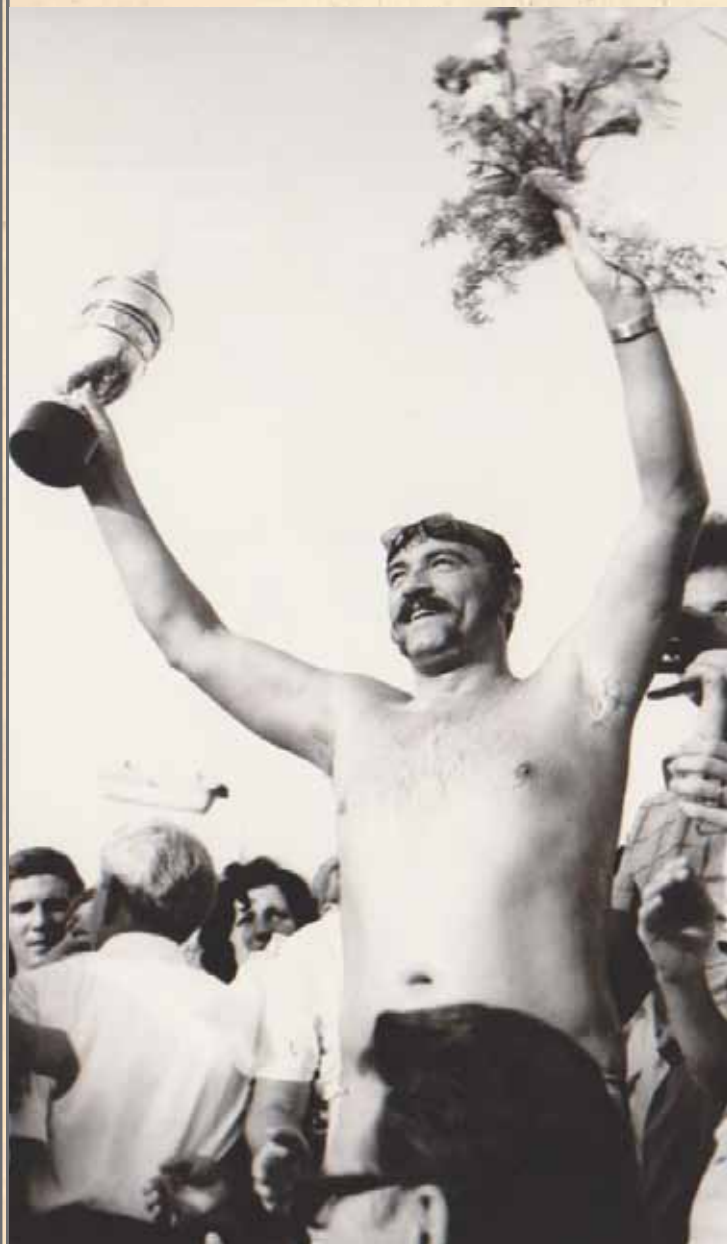

VELJKO ROGOŠIĆ

(Kaštel Lukšić, 21. srpnja 1941. - Split, 7. kolovoza 2012.)

Suvremena znanost kaže da je more kolijevka života. Ako je to tako, naš Veljko, čovjek koji je živio za more i uz more, sada mirno počiva u toj kolijevci koju je tako volio

Otišao je, možda je prikladnije reći, otplivao je u legendu jedan od istinskih športskih velikana, veliki plivač, osobito maratonac, Veljko Rogošić. Teško je nabrojiti sve trofeje i titule koje je osvojio u prebogatoj športskoj karijeri. Plivao je i planirao nove pothvate do posljednjeg daha.

Rođen je u Kaštel Lukšiću 21. srpnja 1941. godine. Prema vlastitom kazivanju prvo morsko iskustvo imao je kao dvogodišnjak padom u more, i to u veljači. Sam je doplivao do obale...

Športskim plivanjem se počeo i za ono vrijeme kasno baviti: na preporuku ortopeda da što više pliva (poslije jednog pada s jarbola u Kaštel Lukšiću), u osamnaestoj je godini pristupio splitskom plivačkom klubu „Jadran“. Međutim, velikim talentom i ogromnom voljom, uz pravi stručni rad s trenerom Nikšom Tudorom s kojim je ostao dugi niz godina, i uz podršku kakvu je imao u tom velikom splitskom plivačkom klubu, ostvario je gotovo sve u plivačkim disciplinama kojima se bavio..

Njegovi amaterski plivački uspjesi vezani su za plivački klub „Jadran“ u kojemu je ostavio dubok i neizbrisiv trag. U „Jadranu“ je bio od 1959. do 1973. godine, a njegovo ime i uspjesi zapisani su u svim monografijama i izdanjima vezanim za ovaj klub. Nije nimalo jednostavno registrirati sve Veljkove rezultate ostvarene u amaterskom plivanju, zato izdvajam samo neke: prvak bivše države bio je 45 puta, u sedam disciplina osvajao je naslove - na 200, 400 i 1500 metara slobodnim stilom, 100 i 200 metara leptirovim stilom, 200 i 400 metara mješovitim stilom. Također je vlasnik naslova u štafetama 4x100 mješovito i 4x200 metara slobodno. Ima 203 nastupa za državnu reprezentaciju, kojoj je bio kapetan punih 15 godina. Godine 1962. plivao je u finalu prvenstva Europe u Utrechtu na 1500 metara. Nositelj je srebrnih medalja na 400 i 1500 metara, te brončane medalje 4x200 metara slobodnim stilom na IV. Mediteranskim igrama 1963. godine u Napulju. Sudjelovao je i na MI u Tunisu i Izmiru. Rekorder je Balkanskih igara na 200 metara delfinovim stilom. Bio je i sudionik dvaju olimpijskih igara (Rim, 1960. i Tokio 1964.)

Još kao dječaku izazov su mu bile daljine, plivao je od Kaštel Lukšića do Čiova, zato i ne čudi da se je po prestanku plivačke karijere u bazenima, odlučio se na daljinsko plivanje. Svoj prvi maraton otplivao je 1971. - od Supetra do

Splita. Pet puta proglašavan je najboljim maratoncem svijeta, bio je pobjednik na brojnim plivačkim maratonima širom svijeta, a pobijedio je i na prvom Starogradskom plivačkom maratonu (Faros), na otoku Hvaru 1976. godine.

Vrijedno je spomenuti Veljkove uspjehe na maratonu Vis-Split 1975. godine (53,8 kilometara) i onaj preko La Manche 2004. godine (32 kilometra). Ovaj drugi maraton za Veljka je bio od posebnog značaja, ostvario je svoj davni san - preplivao je Kanal između Francuske i Engleske obale u svojoj 63. godini. Tim pothvatom postao je prvi Hrvat i najstariji čovjek kojemu je to uspjelo.

Savudrija-Prevlaka 2005. godine, bio je veliki izazov duljine od 1000 kilometara (u etapama plivao je 57 dana). Prije njega nitko nije dulje plivao, tako da je ovo bio svjetski rekord u etapnom plivanju. Dionicom od 171 kilometra između obale Tunisa i Sicilije 2008. povezo je afrički i europski kontinent. Bio je prepoznatljiv i po svom finišu delfinovim stilom...

Veljko Rogošić je za svoje velike uspjehe primio mnogobrojne nagrade i priznanja. Uz ostalo, Franjo Tuđman mu je za zasluge u hrvatskoj ratnoj mornarici dodijelio Spomenicu Domovinskog rata i čin poručnika fregate. Odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Franje Bučara za športska dostignuća 2002. godine, primio je iz ruku Stjepana Mesića. Dobitnik je odlikovanja, Red hrvatskog trolista za zasluge u Domovinskom ratu. Hrvatski olimpijski odbor dodijelio mu je posebno priznanje za športska ostvarenja 2005., a Državna nagrada Franjo Bučar za životno djelo uručena mu je 2006. godine. O Veljku Rogošiću napisano je pet knjiga i snimljena su tri dokumentarna filma...

Suvremena znanost kaže da je more kolijevka života. Ako je to tako, naš Veljko, čovjek koji je živio za more i uz more, sada mirno počiva u toj kolijevci koju je tako volio.

(Robert Kučić)

Prim. dr. ŽELJKO BARBIR

(Split 31. 3. 1931. - Split 14. 7. 2012.)

U Splitu je, 14. srpnja 2012. u 82. godini života preminuo prim. dr. Željko Barbir, doajen športske medicine u Splitu.

Angažiranje dr. Barbira u splitskom nogometu započinje u tadašnjem Splitskom nogometnom podsavezu u proljeće 1958. godine. Na prijedlog Lea Lemešića, kooptiran je za člana Upravnog odbora, a kroz nekoliko idućih sjednica potpuno se upoznao s problematikom zdravstvene zaštite nogometaša, da bi vrlo brzo dr. Barbir dobio zadatak i slobodne ruke da organizira zdravstvenu zaštitu nogometaša na najbolji mogući način.

Kako je to za njega tada bilo nepoznato područje, omogućeno mu je da prisustvuje seminaru iz športske medicine, koji se u lipnju mjesecu 1958. godine održavao u Opatiji s ciljem da stekne neka saznanja iz tog područja.

Što se tiče pregleda, u Splitu je samo formalno postojala športska ambulanta koja je počela sa radom 1950. godine. No ona nije imala riješen status, što znači da nisu postojale prostorije, oprema i osoblje te stoga nije ni čudno što se nogometaši nisu imali gdje pregledavati. Ovjera športskih iskaznica obavljala se nerijetko bez pregleda, najčešće gdje je tko stigao. Dakle, trebalo je početi ispočetka.

Stoga je dr. Željko Barbir najprije formirao Zdravstvenu komisiju koja će raditi u duhu Pravilnika koji je donijela Zdravstvena komisija Nogometnog saveza Hrvatske. Komisiju su sačinjavali brojni ugledni splitski liječnici i od tada se ozbiljnije pristupa zdravstvenoj zaštiti športaša.

Vrlo brzo zaživjela je u pravom smislu riječi i športska ambulanta, s najsuvremenijom opremom tog vremena, a doktor Željko Barbir obnašao je dužnost voditelja ambulante od 1962. do 1965. godine. Potom, zbog njegove specijalizacije športske medicine od 1965. do 1968., ambulantu je vodio dr. Branko Gršković, a po povratku Barbira sa specijalizacije (od 1968. pa do mirovine) bio je voditelj ordinacije športske medicine u Splitu.

Treba reći da je dr. Barbir ostavio posebno veliki trag u zdravstvenoj zaštiti nogometaša Hajduka, gdje je više desetljeća obnašao dužnost klupskog liječnika svih uzrasta. Dugi niz godina obnašao je i dužnost predsjednika Zdravstvene komisije Hajduka, a kada se zbog bolesti povukao s te dužnosti, sve do smrti dr. Barbir bio je počasni predsjednik Hajdukove Zdravstvene komisije.

Sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.

(Jurica Gizdić)